

ת"פ 12972/12/13 - מדינת ישראל נגד א מ

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 12972-12-13 מדינת ישראל נ' מ ת"פ 54500-06-12

19 יולי 2016

בפני כב' השופטת הבכירה איטה נחמן

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

א מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד מירי אוזן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג,

עמוד 1

עבירה על סעיף 382(ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 16/11/13 הגיע הנאשם לבית בו מתגורר עם המתלוננת, כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול. המתלוננת אמרה לו כי אם יהיה עם אישה אחרת תפנה לרבנות ובתגובה תקף את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה.

3. הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, שלאחריו יפגשו הצדדים. בשלב זה לא הוצגו הסכמות עונשיות.

4. בתאריך 24/2/15 צירף הנאשם והודה בעובדות כתב אישום מתוקן בת.פ. 54500-06-12 והורשע בביצוע עבירת תקיפה, עבירה על סעיף 379 בחוק ועבירת ניסיון תקיפת בת זוג, עבירה על סעיפים 382(ב) + 25 בחוק (להלן: "התיק המצורף").

5. מעובדות כתב האישום בתיק המצורף עולה כי ביום 3.4.12, סמוך לשעה 23:30, עת שב הנאשם לביתו בעודו בגילופין, ניסה הנאשם לתקוף את המתלוננת, בכך שהניף את ידו לעברה, בנם של הנאשם והמתלוננת (להלן: "המתלונן") עמד באמצע ונפגע מידו של הנאשם.

6. בהסכמת הצדדים הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משלים שיבחן אפשרות גיבוש תכנית של"צ לנאשם ואפשרות להעמידו בצו מבחן מעקבי. כמו כן, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת בדבר כשירותו לרצות עונש מאסר בתנאי עבודות שירות.

7. לתיק בית המשפט הוגשו שני תסקירי שירות המבחן:

א. מהתסקיר הראשון שהתקבל בעניינו עולה כי הנאשם, בן 45, נשוי ואב ל-5 ילדים, מתגורר ברעננה ועובד ככוח עזר בבית אבות ברעננה. מאבחון שנערך לו בשירות המבחן עולה כי הנאשם נטה לצמצם את חומרת בעיית צריכת האלכוהול. נוכח ההחמרה במצבו וקשייו להימנע מצריכת אלכוהול, השתלב באשפוזית "ויקטוריה", בתום 3 שבועות עבר בתהליך ישיר לקהילה לנפגעי סמים "בית אור אביבה", אך למחרת עזב את הקהילה על דעת עצמו. שירות המבחן התרשם מאדם אשר לאורך חייו ניהל אורח חיים תקין ללא מעורבות פלילית. יחד עם זאת עושה שימוש לרעה באלכוהול, מנהל מערכת יחסים מורכבת עם אשתו, בעטייה נטה להתפרצויות זעם שהסלימו בהיותו נתון בגילופין. שירות המבחן סבור כי בהעדר טיפול לא ניתן לשלול הסיכון להישנות התנהגות דומה. נוכח חוסר המוטיבציה של הנאשם להיעזר בשירות המבחן ונוכח העמדות השוללות נזקקות טיפולית בתחום השימוש באלכוהול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

ב. מהתסקיר המשלים שהתקבל בעניינו עולה כי הנאשם עדיין מתקשה להעמיק ולבחון דפוסי הבעייתיים ואינו ער לחומרת מצבו ונטייתו להתנהגות אימפולסיבית ואלימה, אשר מסלימה בהיותו בגילופין. לתפיסתו, הוא אינו זקוק לטיפול, שכן הפסיק השימוש באלכוהול בכוחות עצמו, וכיום משקיע את מירב זמנו בעבודה. המתלוננת תיארה בפני שירות המבחן איזון במצבם הזוגי והמשפחתי וכי אינה חשה מאוימת מפניו. שירות המבחן סבור כי במכלול הפרמטרים שנבדקו, בהיעדר טיפול, לא ניתן לשלול הסיכון להישנות התנהגות דומה. נוכח העדר מוטיבציה של הנאשם להיעזר בשירות המבחן כמו גם, העמדות השוללות נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית ואף לא בהמלצה עונשית בעניינו של הנאשם.

8. הנאשם הופנה לממונה על עבודות השרות לקבלת חוות דעת באם הוא כשיר לבצע עונש מאסר בתנאי עבודות שרות. מחוות הדעת שהתקבלה עולה כי הנאשם כשיר לרצות עונש מאסר בתנאי עבודות שירות ונמצא לו מקום השמה.

9. ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן, לחומרת העבירות, לעובדה שמדובר במספר אירועים בתקופות שונות, לעובדת העדר עבר פלילי ולמתחמי הענישה שבעבירות אלה, ועתר לגזור על הנאשם חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

10. ב"כ הנאשם, בטיעוניה לעונש, הגישה מסמכים שנערכו על ידי אשתו של הנאשם (ענ/1), שירותי הרווחה ברעננה (ענ/2), מסמך רפואי (ענ/3) ומכתב מעביד (ענ/4). הפנתה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות שנבע מניסיון שירות המבחן לרתום אותו להליך טיפולי, הליך שלא צלח בסופו של דבר. עוד הפנתה למצבו המשפחתי והכלכלי הקשה של הנאשם, בהיותו המפרנס המשמעותי, שאם יישלח לרצות מאסר בעבודות שירות יאבד את מקום העבודה. בנסיבות אלה עתרה לגזור עליו ענישה צופה פני עתיד.

11. הנאשם, בדבריו האחרונים, ביקש סליחה מהמתלוננת.

דין

12. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע

13. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים בדמות שלמות גופם ובטחונם של המתלוננים בביתם מבצרם.

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם

14. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות במשפחה ובתפקיד בית המשפט, בהעברת מסר מתבקש, באמצעות השתתפות עונשים חמורים על מי שפוגע במעשיו במאבק בנגע זה.

15. **מכל המפורט ולאחר שעיינתי בפסיקה מבתי המשפט השונים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין כל אירוע הינו החל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי - זאת נוכח העובדה כי העבירות אינן נמצאות ברף גבוה של חומרה.**

חריגה ממתחם העונש הראוי

16. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם.

במקרה שבפניי, מדובר בנאשם שלא השתקם ולא הביע כל נזקקות טיפולית. הוא השתלב באשפוזית ובקהילה אותה עזב על דעת עצמו. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו כך שסעיף זה אינו רלוונטי בעניינו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

17. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות; הינו עיקרי.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות; כאמור, הנאשם פגע בשלמות גופם ונפשם של המתלוננים.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות; הנאשם ביצע את המעשים עת היה בגילופין.

לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשיו או את משמעות מעשיו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית והיה יכול להימנע מהמעשים עליהם הייתה לו שליטה מלאה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

18. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40א בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה ומתסקירי שירות המבחן.

מדובר בנאשם בן 45, נשוי, אב ל-5 ילדים, נעדר עבר פלילי ועובד ככוח עזר בבית אבות ברעננה. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, צירף תיק נוסף והביע צער על מעשיו וכן התנצלות בפני המתלוננת.

מאז ביצוע העבירות עברו כ-4 שנים ללא ששב הנאשם והסתבך בפלילים.

נוכח אלו וכן נוכח דברי המתלוננת בפני שירות המבחן וכעולה מהמכתב שהגישה לבית המשפט שוכנעתי כי קבלת עתירת ההגנה לעונש הינה הולמת בנסיבות העניין.

19. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות אלימות כנגד הגוף לרבות איומים.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות. לא תחתם ההתחייבות יאסר למשך 5 ימים (ניתן לחתום את ההתחייבות עד ליום 1.9.16 בשל השביתה)

מוצגים - יוחזרו לבעלים ובהעדרם יחולטו או יושמדו לפי החלטת קצין ממונה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז
תשע"ו, 19/07/2016 במעמד
הנוכחים.
איטה נחמן, שופטת בכירה

הוקלדעלדינודירודריג